

ΣΕΛΙΣ 25.

(α) Διὰ τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ὑπαγορευομένην ἀναγκαίαν διάκρισιν ἐνο-
εῦμεν ὡς Λακωνίαν οὐχὶ τὴν ἑλλην ἀρχαίαν Λακεδαιμόνα, ἀλλὰ μόνην τὴν Μάνην,
τὴν τε Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Δυτικὴν λεγομένην. Ἰπὸ τὴν κατηγορίαν δὲ ταύτην ἡ
Λακωνία συνέχεται πρὸς ἀνατολὰς μὲν μετὰ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, πρὸς ἄρκτον
δὲ μετὰ τῆς Λακεδαιμόνος, πρὸς δυσμὰς μετὰ τῆς Μεσσηνίας, καὶ πρὸς μεσημέριαν
μέτωπον φέρουσα τὴν θάλασσαν.

ΣΕΛΙΣ 26.

(α) Μεθ' ἡμέρας τινὰς ἀπεπειράθη ὁ Μαυρομιχάλης, ἵνα ἀνταλλάξῃ τὸν Ἀρναού-
τογλου καὶ τοὺς ἄλλους Τούρκους μετὰ τῶν ἐν Τριπολεὶ ἐμπροσθέντων, ἧτοι τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν προκρίτων· ἐπιστέλλων δὲ πρὸς τὸν καίμακάμην ἔγρα-
φεν, ὅτι τοὺς Τούρκους τῶν Καλαμῶν αὐτὸς ἔσωσεν ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεως τῶν Μεσση-
νίων ἐπαναστατησάντων. Ἀπέτυχεν ὁμως, διότι κατηγνακτισμένη ἡ τουργικὴ ἀρ-
χὴ ἐπέπληξεν εἰς ἰκαντίας τοῦτον, ὡς ἄπιστον καὶ ἐπίβουλον.

ΣΕΛΙΣ 27.

(ε) Ὁρα κλαυτότερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν Κεφ. Ε' σελ. 148.

ΣΕΛΙΣ 29.

(α) Ἄμα ἀρξαμένου τοῦ ἀγῶνος, οἱ Λάκωνες, (κοινῶς Μανιάται, καὶ ὀρθότερον Μα-
νιάται, ὅθεν καὶ ἐπίσκοπος Μαΐνης,) ἀνησμενίζοντο ὀνομάζοντες ἑαυτοὺς καὶ ὀνομα-
ζόμενοι παρὰ τῶν ἄλλων Σπαρτιάται. Ἐντεῦθεν καὶ τὸ Σπαρτιατικὸν στρατόπεδον.

(β) Δι' ὁμοίου πνεύματος ἀνηνέχθη συγχρόνως ὁ Μαυρομιχάλης πρὸς τὸν αὐτοκρά-
τορα τῆς Ρωσσίας Ἀλέξανδρον καὶ πρὸς τὸν ὑπουργὸν αὐτοῦ Καποδίστριαν, ἀγνοῶν
τὰ ἐν τῇ Λουβιάνῃ γενόμενα. Ἰδίως δὲ πρὸς τὸν Καποδίστριαν συνίστα τὰς ἀνάγκας
τῆς Ἑλλάδος.

(γ) Ἢτοι Μεγαλοκέφαλοι, ἢ Πρωτοκέφαλοι.

(δ) Οἱ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις προστάται λεγόμενοι, ὡς μνημονεύομεν καὶ ἀλλαχοῦ.

ΣΕΛΙΣ 31.

(α) Περὶ τῆς γενεᾶς τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνου, ἀρκατὰ περιέργου, ἔχομεν ὑπ'
ᾧ ψιν γεγραμμένον πρωτοτύπως παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θ. Κολοκοτρώνου τὸν ἀκό-
λουθον διάλογον μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ. Καίτοι ἀταλῆ, δημοσιεύομεν αὐτὸν, ὅπως
ἔχη, ὡς περίεργον. Φέρει χρονολογίαν «29 ἀγούστου 1840».

• ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ. Ποῦ ἐγεννήθης, πατέρα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ. Ἐγεννήθηκα εἰς τὸν καιρὸν τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως τῆς Πελο-
ποννήσου.

Κ. Ποῖον ἔτος;

Θ. Εἰς τὰ 1770 ἀπριλίου 3. Ἦταν φευγάτος ὁ κόσμος εἰς τὰ βουνὰ ἐξ αἰτίας τῆς
ἐπαναστάσεως, καὶ ἐγεννήθηκα εἰς ἓνα βουνὸ ὑποκάτω εἰς ἓνα δένδρον.

Κ. Πῶς τὸ λέγουσιν τὸ βουνὸ ἐκεῖνο, καὶ εἰς ποῖον μέρος;

Θ. Εἰς τὸ χωρίον Μπούγα ἐπαρχίας Ἀνδρούσης. Τὸ βουνὸ ὀνομάζεται «Τοῦ Ράμα
τὸ βουγι». Ὅταν ἐγεννήθηκα, ἐπάγγαν τὰ συγχαρίκια εἰς τὸν πάππον μου τὸν Γιάν-